

Den katolske kirke anerkjenner 1978-utgaven

Følgende utdrag er hentet fra Den katolske kirkes norske nettsider og handler om ulike måter å tolke og bruke Bibelen på. Utdraget viser hva kirken mener om vanlige menneskers evne til å forstå Bibelen. Kristne som tolker Guds ord slik det står skrevet, og som ikke anser kirkelig autoritet som en sannhetsgaranti, fremstilles med en rekke negativt ladede ord. Men kirken ser ikke ut til å ha særlig høye tanker om sine egne kirkemedlemmer heller. I sitatet kan vi muligens også finne en av forklaringene på hvorfor Den katolske kirke de siste tiårene er blitt mer opptatt av å fremme Bibel og bibellesning. Det handler om å utvikle fromhet, ikke kunnskap om Gud og frelsen. Legg merke til at den norske 1978-utgaven her anerkjennes – hvilket nødvendigvis må bety at denne utgaven samsvarer med katolsk lære (jf. *Biblen – en arena for strid, Del 1*).

””Fundamentalistiske” protestanter og sektmedlemmer (som ofte er folk som vil ha enkle og tydelige svar på alle spørsmål som betyr noe for dem) tolker gjerne Bibelen bokstavelig ord for ord, som om hvert enkelt ord skulle være inspirert i seg selv. De vil ha sikkerhet, og ser ofte med medlidenhet på mennesker som holder flere tolkninger åpne, som ikke er så absolutte som dem selv i sine meninger. Det er vanskelig å diskutere med dem. De står på sitt, og bedømmer gjerne skriftstedene løst fra sammenhenger og har liten forståelse for historisk utvikling og problemer med tolkning av tekster som stammer fra andre kulturkretser som er 2000 år gamle eller eldre.

Vanlige protestanter er imidlertid mer influert av den historisk-kritiske bibeltolkning, og det skaper av og til problemer for dem. Når det er en rekke tolkningsmuligheter, alt etter hvilken bibelteolog man hører, blir det vanskelig for meningmann å vite hvem man skal holde seg til. Dette kan gi sterke meningsforskjeller innenfor ett og samme kirkesamfunn. Fordi Bibelen er den dominerende rettesnor for dem, og når den blir tvetydig, rammer det den enkelte troende i hans trosvisshet og sikkerhet.

Da er det langt lettere for en katolikk å leve med slik faglig uenighet om Bibelen. For katolikker vet at stridsspørsmål av den art vil – hvis det dreier seg om noe vesentlig – bli tatt opp av læreembedet og bedømt som et ledd i Kirkens Tradisjon. Det gir den enkelte katolikk en sikkerhet for at andre, mer kompetente kristne, vil finne en løsning på problemene, og at det ikke er et stridsspørsmål som han personlig behøver å ha noe tungt ansvar for løsningen av.

Protestantene leser altså Bibelen både for å bygge opp sin tro og for å finne sikkerhet og et system for sin kristendomsoppfatning der. Han er ofte helt avhengig av Bibelen som referansesystem. Katolikken kan nøye seg med å lese Bibelen til oppbyggelse, for Kirken og Tradisjonen er et tilstrekkelig system og sikkerhetsnett for ham. Derfor oppmuntres den enkelte katolikk til personlig bibellesning for utvikling av fromhetslivet, men ikke for at han kan slå andre i hodet med utvalgte bibelsteder for å bevise ett eller annet. Det har han vanligvis verken evner eller kunnskap til å gjøre.

Den katolske kirke i Norge samarbeider med Det norske bibelselskap, og braker gjerne dette selskapets bibelutgaver (oversettelsen fra 1978). Der har man også utgitt Bibelens ”Apokryfer” (...). Snart kommer det en bibelutgave der ”Apokryfene” er tatt med, så man slipper å kjøpe dem separat. Denne forskjellen mellom katolsk og protestantisk forståelse av Det gamle testamentet har liten praktisk betydning.

Katolske bibelutgaver har alltid forklarende kommentarer til hjelp for leseren. Det begynner å bli vanlig også i protestantiske utgaver, for man innses at folk har problemer med å tolke en ren bibeltekst hvis de ikke får noen støtte. Bibelen forklarer ikke seg selv så lett for protestanter lenger, om den noen gang har gjort det!

Bibelen er således nå mer bakgrunnen for uenighet innenfor protestantiske kirkesamfunn enn mellom katolikker og protestanter. Tvert imot ser det ut til at vi i Bibelen lett kan finne en felles plattform for kontakt med protestantiske medkristne, til glede for begge parter.”

(Skrevet av Gunnar Wicklund-Hansen, publisert på: <http://www.katolsk.no/artikler/gwh4.htm>)